

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci stěžovatelky **T. B.**, zast. Mgr. Annou Zinglovou, advokátkou v Praze 9, Strážkovická 327, za účasti **Ministerstva vnitra**, odboru azylové a migrační politiky, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 2. 2005, č. j. 30 Az 75/2004 - 23,

t a k t o:

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna soudem ustanovené advokátce Mgr. Anně Zinglové **s e n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 10. 2. 2005, č. j. 30 Az 75/2004 - 23, zamítl žalobu stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 7. 4. 2004, č. j. OAM-667/VL-10-K01-2004, jímž nebyl stěžovatelce, tehdy ještě jako nezletilé, udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně rozhodnuto tak, že se na tuto cizinku nevztahuje překážka vycestování podle ustanovení § 91 zákona o azylu.

Stěžovatelka ve včas podané kasační stížnosti ze dne 15. 3. 2005 pouze obecně namítala, že krajský soud posoudil daný případ v rozporu s platným právním řádem a že shledává vážná pochybení u všech dosavadních státních orgánů, které rozhodovaly o její žádosti o udělení azylu. Z těchto důvodů navrhla, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, věc mu vrátil k dalšímu řízení a přiznal její kasační stížnosti odkladný účinek.

Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. 6. 2005, č. j. 30 Az 75/2004 - 39, které nabylo právní moci dne 13. 7. 2005, byla stěžovatelce ustanovena jako zástupkyně pro řízení o kasační stížnosti advokátka Mgr. Anna Zinglová.

Se zřetelem k tomu, že kasační stížnost neobsahovala konkrétní skutkové a právní důvody, pro které rozsudek krajského soudu napadá, vrátil Nejvyšší správní soud spis Krajskému soudu v Hradci Králové k postupu dle § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Krajský soud v Hradci Králové poté usnesením ze dne 8. 9. 2005, č. j. 30 Az 75/2004 - 51, vyzval stěžovatelku, aby do 1 měsíce od doručení tohoto usnesení uvedla v kasační stížnosti důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu, jež musí být obsahově popsány a podřazeny důvodům uvedeným v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Současně v tomto usnesení poučil krajský soud stěžovatelku, že pokud nebude kasační stížnost ve stanovené lhůtě v naznačeném směru doplněna, bude odmítnuta (§ 37 odst. 5, § 106 odst. 1 s. ř. s.).

Toto usnesení ze dne 8. 9. 2005, č. j. 30 Az 75/2004 - 51, bylo doručeno do vlastních rukou advokátce Mgr. Anně Zinglové dne 13. 9. 2005, která však do dne vydání tohoto usnesení kasační stížnost nedoplnila.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

I v řízení o kasační stížnosti se kasační soud řídí přísnou dispoziční zásadou. Je provedením této dispoziční zásady, jestliže ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. ukládá stěžovateli povinnost označit rozsah napadení soudního rozhodnutí a uvést, z jakých důvodů (skutkových a právních) toto soudní rozhodnutí napadá a považuje výroky tohoto rozhodnutí za nezákonné. Rozsah napadení soudního rozhodnutí a uvedení skutkových a právních důvodů pak znamená povinnost stěžovatele tvrdit, že soudní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonu nebo jinému předpisu, který má charakter předpisu právního a toto tvrzení také odůvodnit. Činnost kasačního soudu je pak ohraničena rámcem takto vymezeným (rozsah napadení soudního rozhodnutí a skutkové a právní důvody nezákonnosti tohoto rozhodnutí) a tento soud se musí omezit na zkoumání napadeného rozhodnutí jen v tomto směru, nejde-li ovšem o vadu, k níž musí hledět z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.). Nedostatek stěžovatelova tvrzení, že vydáním napadeného soudního rozhodnutí byl porušen zákon nebo jiný právní předpis, představuje vadu kasační stížnosti, která brání jejímu věcnému vyřízení. I při nejmírnějších požadavcích proto musí být z kasační stížnosti poznatelné, v kterých částech a po jakých stránkách má kasační soud napadené soudní rozhodnutí zkoumat, přičemž kasační soud není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné nezákonnosti soudního rozhodnutí. Nepostačí proto, vytýká-li kasační stížnost obecně, že zákon byl porušen a nebo to, že řízení bylo vadné, aniž by poukazovala na konkrétní skutečnosti, z nichž je takové tvrzení dovozováno.

Kasační stížnost stěžovatelky neodpovídá uvedeným zákonným požadavkům.

V kasační stížnosti, v níž stěžovatelka toliko namítá, že „krajský soud posoudil daný případ v rozporu s platným právním řádem a že shledává vážná pochybení u všech dosavadních státních orgánů, které rozhodovaly o její žádosti o udělení azylu“, nejsou obsaženy skutkové a právní důvody nezákonnosti rozsudku krajského soudu a chybí v ní tudíž tvrzení konkrétních důvodů, pro něž je tento rozsudek napadán. Tato vada ovšem brání věcnému projednání kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem, protože z ní není zřejmé, po jakých stránkách má kasační soud napadený rozsudek přezkoumat.

Jelikož stěžovatelka byla vyzvána k odstranění vad kasační stížnosti usnesením krajského soudu a současně byla upozorněna na možnost odmítnutí tohoto mimořádného

opravného prostředku, pokud nebudou vady ve stanovené lhůtě odstraněny, Nejvyšší správní soud podanou kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 2. 2005, č. j. 30 Az 75/2004 - 23, usnesením odmítl, protože k odstranění vad kasační stížnosti vůbec nedošlo a nadále obsahuje takové vady, jež brání pokračování v řízení (§ 37 odst. 5 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Nejvyšší správní soud nepřiznal odměnu ustanovené advokátce Mgr. Anně Zinglové. Je tomu tak proto, že tato advokátka neprovedla žádný úkon právní služby a nedoložila kasačnímu soudu ani první poradu s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** žádné opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. listopadu 2005

JUDr. Radan Malík
předseda senátu